

5 tanker til den modløse kristne

1. Gud kan rumme din modløshed.

Fil 1,18; At glæde sig behøver ikke have med følelser at gøre – men kan være en viljesbeslutning.

2 Mos 32,10; 4 Mos 14,11 & 27; Matt 27,46. Gud kender selv til modløshed.

2. Gud ønsker at give trøst i modløsheden

Mark 9,24: Denne modløse bøn blev hørt. Salmernes Bog er et godt sted at låne ord fra, når man skal give udtryk for sin modløshed, fx Sl 13,2-3 og Sl 41.

3. Fællesskabet har ansvar for at give opmuntring til den modløse

I det kristne fællesskab er vi sat til at tage os af hinanden. Vi må være opmærksomme på, at ingen er ensomme i fællesskabet.

Selv ”små” opmuntringer kan være virkningsfulde: Job 29,24.

4. Fællesskabet kan opleves som en udfordring i modløsheden

Det at skulle være sammen med mennesker, der er fulde af energi og glæde, kan virke uoverskueligt.

Man må opmuntres til – og selv prøve – at finde mod til at være med i fællesskabet alligevel. Man kan blive hjulpet af at være med – også fordi Kristus er i fællesskabet.

5. Jesus er lyset i modløsheden

Vi får del i hans sejr over mørket og døden! Ligesom Paulus og menigheden i Filippi må vi glæde os over Kristus og frelsen i ham – uanset hvordan vi selv oplever situationen lige nu.

Samtale- og refleksionsspørgsmål:

Hvad kan gøre dig modløs?

Hvad kan opmuntre dig, hvis du er modløs?

Hvad tænker du om det med at *ville* glæde sig – selv om følelserne for tiden siger noget andet?

Hvordan er du opmærksom på, om nogen i dit fællesskab er inde i en modløs periode?

Hvad kan du gøre for at opmuntre dem?

Hvordan har Gud erfaring med at være modløs?

Hvordan kan Kristus give os nyt mod?

